

ЕКОЛОГІЧНА СКЛАДОВА РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ

Бочкун Дмитро Володимирович

магістрант освітньої програми «Адміністративний менеджмент»

Сумський національний аграрний університет

Постановка проблеми. Невід’ємною частиною функціонування соціально-економічних систем є їх ресурсний потенціал. Від його наявності, комплектності та можливості використання залежить подальше функціонування та ефективне функціонування регіонів. Йдеться про еволюцію сировинного потенціалу регіонів України, його характеристики та можливості ефективного використання в економіці регіонів України. Отже, в умовах обмеженості ресурсів успішний результат діяльності будь-якого суб’єкта господарювання залежить від уміння раціонально використовувати наявні ресурси та ефективного управління його ресурсним потенціалом.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Основні напрями ресурсного потенціалу розглядати такі вітчизняні вчені як: В. Бондаренко, В. Голян, Б. Данилишина, А. Кич, І. Вахович, А. Неживенко, А. Якімчук, Я. Олійник, М. Хвесик, та ін.

Мета та завдання дослідження. Метою та завданням даної роботи є визначення екологічної складової ресурсного потенціалу.

Виклад основного матеріалу. Концепція сталого розвитку ґрунтується на синтезі двох базових компонентів: ресурсного (складається відповідно з двох компонентів – економічного та соціального) та екологічного. Тому ми вважаємо важливим розглянути таке питання як екологічна складова ресурсного потенціалу. І. А. Топалова під потенціалом розуміє сукупні здібності та можливості соціально-економічної системи, які реалізуються за наявності ресурсно-сировинної бази [1]. Ресурси є основою потенціалу, тому необхідна їх значна сукупність, яка бере участь у важливих процесах, що забезпечують подальше конкурентоспроможне функціонування соціально-

економічної системи на основі самозабезпечення та саморозвитку. Ресурсний потенціал економіки регіону можна трактувати як здатність соціально-економічної системи трансформувати існуючий порядок речей у новий стан, що задовольняє існуючі або виникаючі потреби всіх її учасників з урахуванням екологічної складової.

Так, Г.М. Александрова [2] під поняттям «потенціал» розуміє об'єктивно зумовлену здатність суб'єкта діяти якісно з метою досягнення найкращого результату. У праці вчених Кузьміна О. Є., Фецура Р. В. та Горбаня В. Б. [3] зазначається, що потенціал характеризує можливості бізнесу, які можуть проявитися в конкретний час, з конкретною ефективністю, в конкретному напрямку за конкретних умов зовнішнього і внутрішнього середовища. У своїй монографії Є.В. Лапін [4] трактує потенціал як сукупну здатність підприємства визначати, формувати та максимально задовольняти потреби споживачів в товарах та послугах і взаємодії із зовнішнім середовищем та раціональному використанні ресурсів з метою забезпечення власного прибутку та суспільства. прибуток.

У контексті забезпечення сталого розвитку українських підприємств дуже важливим є розмежування екологічної та соціальної складових при визначенні елементного складу ресурсного потенціалу підприємства. У подальшому такий підхід дозволить зосередити увагу на відповідних управлінських заходах за основними напрямками, а саме створення та розвиток екологічно та соціально орієнтованої системи управління, яка дозволить підприємству системно управляти всіма складовими свого ресурсного потенціалу з метою досягнення програми сталого розвитку та підвищення ефективності використання ресурсів (раціональне природокористування) пише в своїй статті Латишева О.В. [5]. Ми погоджуємося з думкою автора та вважаємо, що екологічна складова є важливою та невід'ємною складовою ресурсного потенціалу як регіону так і підприємства. Тому що одним із головних завдань концепції сталого розвитку є збереження для майбутніх поколінь стану екології та навколишнього середовища на найвищому існуючому сьогодні рівні. Тривалий час людське

суспільство нерационально використовувало природу і сьогодні світова спільнота усвідомила, що без раціонального споживання, збереження і підтримання життєво важливих екологічних процесів неможливо забезпечити сталий соціально-економічний розвиток.

Висновки. Виходячи з цього, ми вважаємо, що концепція сталого розвитку передбачає охорону навколишнього середовища та всіх видів ресурсів на сучасному рівні, а також застосування найбільш ефективних способів економії, як на макро-, так і на мікроекономічному рівні. Ресурсні технології, екологічна сировинна це елементи сталості економіки і вони посідають основне місце в процесі подальшого розвитку підприємств.

Список використаних джерел:

1. Топалова І. А. Формування потенціалу ресурсного забезпечення економіки регіону: теоретичний аспект. *Ефективна економіка*. №10. 2020. URL: http://www.economy.nauka.com.ua/pdf/10_2020/65.pdf (дата звернення 10.10.23).
2. Александрова Г.М. Управління фінансовим ресурсозбереженням торговельних підприємств: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук: спец. 08.00.08 "Гроші, фінанси і кредит". Донецьк, 2009. 21 с.
3. Кузьмін О. Є., Фещур Р. В., Горбань В. Б. Оцінювання впливу мотиваційного потенціалу підприємства на основні показники його фінансово-господарської діяльності. *Регіональна економіка*. № 2. 2012. С. 89-98
4. Лапін Є. В. Економічний потенціал підприємства: монографія. Суми: Університетська книга, 2002. 310 с.
5. Латишева О. В. Ресурсний потенціал підприємства: сутність, складові та особливості управління елементами забезпечення сталого розвитку. *Економічний вісник Донбасу*. № 3(53). 2018. С. 126-130.